

پرونده ویژه پرسون؛ بردگی نوین، قاچاق زنان &#۴۷؛ بخش اول بن بست یک رویا &#۴۷؛ دختران ۱۸ تا ۲۸ ساله هدف قاچاقچیان

خبرنگار اجتماعی پرسون قصد دارد در پرونده‌ای ویژه به صفر تا صد موضوع قاچاق زنان در کشور بپردازد. با ما در این پرونده مهیج همراه باشید.

به گزارش سایت خبری پرسون، این روزها واژه‌هایی چون: بردگی زنان، بردگی جنسی، خشونت جنسی، تجاوز به عنف، تجارت سفید، قاچاق جنسی، مافیای انسان، خرید و فروش دختران، قاچاق زنان و دختران، تجارت جنسی، تجارت سیاه قرن، کارگران جنسی، نوکران جنسی، اسکورت همراه، باندهای بین‌المللی فحشا و... در رسانه‌ها و سایتهای اینترنتی به کرات مشاهده می‌کنید. اما دلیل این امر چیست؟

خبرنگار اجتماعی پرسون قصد دارد در پرونده‌ای ویژه به صفر تا صد موضوع قاچاق زنان در کشور بپردازد. با ما در این پرونده مهیج همراه باشید.

طبق شواهد در ایران فحشا و قاچاق زنان و کودکان مخصوصاً در مناطق شمالی تهران و در شهرهای بزرگ دیگر رو به افزایش است. اگرچه بعد از انقلاب ۱۳۵۷ ایران این کار ممنوع شد؛ اما خودفروشی و قاچاق زنان به دلیل بحران‌های اقتصادی و گسترش بیکاری رواج پیدا کرده‌است.

سازمان بین‌المللی مهاجرت بیش از صد هزار نفر پرونده قاچاق انسان را در سال گذشته بررسی کرده است. بررسی‌های این سازمان در گزارش سالانه قاچاق انسان انعکاس می‌یابد که به برخی از یافته‌های آن اشاره می‌کنیم.

۱۶۴ کشور مقصد اصلی قاچاق انسان هستند. قربانیان قاچاق از ۱۷۵ کشور می‌باشند و بیش از دو سوم قربانیان قاچاق در آمریکا مورد سو استفاده جنسی قرار می‌گیرند.

۸۰ درصد قربانیان جنسی قاچاق انسان زنان و یک سوم آنان کودکان هستند. آمارهای رسمی سازمان بین‌المللی مهاجرت نشان می‌دهد که روزانه ۲۴۴ نفر در افغانستان قربانی قاچاق انسان می‌شوند. ۸۳ درصد این قربانیان مرد هستند و برای کار قاچاق می‌شوند و ۶ درصد این قربانیان مورد سو استفاده جنسی قرار می‌گیرند.

۹ درصد از قربانیان قاچاق در افغانستان زیر ۹ سال هستند. ۸۳ درصد بین ۹ تا ۱۷ سال، بدان معنا که بیش از ۹۳ درصد قربانیان قاچاق در افغانستان کودک محسوب می‌شوند.

قربانیان قاچاق انسان عمدتاً در معرض شرایط غیرانسانی قرار دارند و در نتیجه متحمل آسیب‌های روانی، جنسی و فیزیکی می‌شوند که موج این آثار تا مدت‌های زیادی در جامعه و اشخاص باقی خواهد ماند.

راه‌هایی که به قاچاق زنان و دختران ختم می‌شود، کدامند؟

دختران فراری

در لایه زیرین قاچاق زنان و دختران بحث دختران فراری از خانه است که از دهه هفتاد به بعد آرام آرام تبدیل به چالش برای کشور گشته است.

گاهی اوقات دختران به دلایل شرایط سخت زندگی خانوادگی و قوانین سختگیرانه و باورهای زن‌ستیزانه از خانه فرار می‌کنند که به اصلاح به این دختران، دختر فراری می‌گویند.

اما سرنوشت این دخترها چیزی جز تن‌فروشی و به دام افتادن قاچاقچی‌های زن نیست. به گفته سلمان حسینی معاون امور اجتماعی بهزیستی استان زنجان، از جمله دلایل فرار از خانه، می‌توان کودک‌آزاری، خشونت خانگی، محدودیت‌ها، و نیز مشکلات و اختلافات درون خانواده را نام برد. برخی هم از ترس آزارهای جنسی در محیط خانواده، از خانه فرار می‌کنند، اما رئیس اورژانس اجتماعی تصریح کرده است آنها برای کمک به مراجع دولتی مراجعه نمی‌کنند و اغلب گرفتار باندهای فساد می‌شوند.

در اواخر اردیبهشت ۹۹ با اعلام خبر دستگیری بزرگترین باند قاچاق و فروش دختران ایرانی به خارج از کشور توسط پلیس امنیت عمومی ناجا مسئله فرار دختران مورد توجه دوباره قرار گرفت.

خبرگزاری تسنیم با انتشار این خبر نوشته است: اعضای این گروه دستگیر شده به مدت ۳ سال دختران ایرانی را به خارج از ایران قاچاق می‌کرد و به فروش می‌رساند.

تسنیم می‌گوید که رئیس این باند که فردی به نام «الکس» است، در مالزی دستگیر شده و به ایران منتقل شده است. بر اساس این گزارش، «الکس»

نفر اول بزرگترین باند قاچاق دختران ایرانی به خارج از کشور بوده است.

بر اساس گزارش‌های تکمیلی، شهروز سخنوری، ملقب به الکس، در سال ۹۰ و بعد از دیپورت شدن از دوبی، به همراه مادر و یک دختر دیگر معروف به «مانلی» اقدام به تأسیس باند اسکورت دختران ایرانی کرد.

باشگاه خبرنگاران جوان نوشت: درآمد وی از فروش هر دختر ایرانی ماهانه ۱۰۰ تا ۴۰۰ میلیون تومان بود. الکس دختران مورد نیاز خود را از میان دخترانی انتخاب می‌کرد که تصاویر برهنه خود را در اینستاگرام به اشتراک گذاشته بودند. پس در فرار دختران از خانه و به دام افتادن آنها در باند قاچاق، فضای مجازی بی‌تاثیر نیست.

با اعلام چنین اخباری، نبود قوانین حمایتی از زنان و دختران بیش از پیش مشهود است. قوانین به صورت محدود از زنان و دختران حمایت می‌کند و کسانی که مورد خشونت قرار می‌گیرند، بیرون خانه را امن و گاهی بیرون از مرزهای داخلی را امن‌تر تصور می‌کنند. نبود قوانین روشن برای حمایت از دختران و زنانی که تنها و بدون امکانات معیشتی یا حمایتی بی‌سرپرست مانده‌اند، بازار سیاهی برای صدور دختران و زنان جوان به بیرون از مرزهای ایران و به ویژه کشورهای عربی به راه انداخته است.

مدلینگ رویای سوخته دختران و پسران

مدلینگ رویای همیشگی دختران و پسران جوانی است که از نظر زیبایی چهره و اندام در رتبه بالایی قرار دارند. با یک جست و جو ساده در اپلیکیشن‌های اشتراک گذاری عکس به راحتی می‌توان از شوق جوانان برای این صنعت به خوبی آگاه شد. بلاگرهای زیبایی با عکس‌های فتوژورنالی بر دل بی‌تاب این جوانان آتش بیشتر می‌ریزند.

گاه دختران و پسران پول‌های گزافی به برخی باندهای مدلینگ غیرقانونی پرداخت می‌کنند تا به آرزوی مدلینگ خود برسند. اما خبر ندارند بلافاصله بعد خروج کشور در دوبی اسیر قاچاقچیان می‌شوند.

بعد از شروع کار حرفه‌ای باند مذکور، دختران بعد از خروج از کشور، در شهر دبی تحویل یکی از منیجرها می‌شوند تا در هتل تعیین شده اقامت کنند. بعد از ورود دختران، سریعاً عکاسی سیستم وارد اتاق دخترها شده و بعد از ثبت عکس‌های لخت برای هر کدام از آنها نام جدیدی انتخاب می‌کنند و تصاویرشان هم زمان در هزاران سایت ارسال و در اختیار مشتریان گذاشته می‌شود.

دخترانی که در شهر دبی سکونت دارند دارای قوانین خاصی هستند؛ دختران فقط در هفته یک روز تعطیلند و می‌توانند به خارج از هتل بروند که البته باید منیجر نیز آنها را همراهی کند. محصولات حق هیچ‌گونه تاخیری را ندارند و هنگام عرضه خدمات به مشتریان نباید همراه آنها موبایل باشد. همینطور آنها نمی‌توانند هیچگاه گذرنامه یا پول همراه خود داشته باشند. با همه این تفاسیر دخترانی که در هتل‌ها اقامت می‌کنند بیشتر شبیه زندانیانی هستند که فقط برای موارد جنسی مفید هستند.

گفتنی است؛ دختران در شرایطی که حاضر بکار نشوند حتی در صورتی که شرایط فیزیکی نامناسبی دارند باید مبلغی برابر با هزینه ساعت سرویس‌دهی خود به دستگاه پول پرداخت کنند. از طرفی مشتریان اگر رفتارهای نامتعارفی با محصولات داشته باشند، آنها حق اعتراض ندارند. مشتریان گاهی محصولات را به طرز عجیبی کتک می‌زنند و یا به اذیت‌های ترسناک جنسی روی می‌آورند.

مانور تجملات در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی مشابه اینستاگرام، عده‌ای از دختران را به طمع داشتن زندگی‌های لاکچری، راهی دستگاه‌های اسکورت در داخل و بیرون از کشور می‌کند. همین شبکه‌های اجتماعی راه مناسبی برای افرادی سودجو مثل الکس است تا با نشان دادن زندگی‌های مرفه، طعمه خوبی برای جذب درست کنند.

بحث قاچاق انسان به ویژه زنان و دختران از مسائل مهم اجتماعی کشور است که از حساسیت بالایی برخوردار است. هر چند وقت یکبار پلیس اعلام می‌کند که باندهای قاچاق انسان را متلاشی کرده است. اما درباره قاچاق زنان و دختران کمتر سخن گفته می‌شود.

قاچاق انسان از ایران به کشورهای دیگر بیشتر از مرزهای جنوبی و غربی و به ویژه از طریق امارات و ترکیه انجام می‌شود. در داخل کشور رسانه‌ها کمتر در مورد قاچاق زنان و دختران سخن می‌گویند چرا که آمار و اطلاعات روشنی در این باره منتشر نمی‌شود و ماجرا به نوعی حساسیت امنیتی پیدا کرده است. بیشتر فعالیت‌های رسانه‌ای هم در این زمینه برای مقابله با فعالیت‌های شبکه‌های اجتماعی صورت می‌گیرد. این در حالی است که این پدیده ریشه‌های عمیق اجتماعی و فرهنگی دارد.

مهاجرت به سرزمین رویاها

در سال گذشته روزنامه جام جم وابسته به صدا و سیما در گزارشی با عنوان «شکار ناموس در اینستاگرام» از قاچاقچیان که در شبکه‌های اجتماعی دختران ایرانی را به کشورهای حاشیه خلیج فارس قاچاق می‌کنند، خبر داد. جام جم نوشته بود که رده سنی دخترانی که برای این کار انتخاب می‌شوند، ۱۸ تا ۲۸ سال است.

تجمع تازه‌ای از قاچاق دختران و پسران جوان و انتقال آنها به کشورهای عربی شکل گرفته و این بار فضاهای مجازی پاتوق قاچاقچیان شده است.

طعمه‌های تازه باندهای قاچاق از خانواده‌های فقیر نیستند، جوانانی هستند که اغلب به قصد یافتن کار و ادامه زندگی به دنبال فرصتی برای رسیدن به کشورهای اروپایی به خصوص انگلیس هستند.

اعضای این باندهای قاچاق با شناسایی دختران و پسران، به آنها وعده می‌دهند می‌توانند از مسیر دبی به سرزمین‌های مورد نظر خود در قاره اروپا انتقال یابند. اما ورود به دبی، پایان خط سفر است و سقوط در دنیای سیاه.